

'Ik ben geen je of hé'

Eno Ceder (43) is hoofdagent van politie in het centrum van Den Haag. In die functie surveilleert hij met de politieauto, wordt hij ingeschakeld via alarmnummer 1-1-2 en loopt hij stage als wijkagent.

Blikveld

Hoe heb jij te maken met jongeren?

'Op verschillende manieren. Ik ben bijvoorbeeld school-adoptieagent op een basisschool. De groepen 7 en 8 krijgen vijf à zes keer per jaar les van mij over vandalisme, geweld, diefstal en verkeer, en ze brengen met mij een bezoek aan het politiebureau. En daarna heb ik voorlichting gegeven aan leerlingen van het vmbo die voor de studierichting veiligheidsberoepen willen kiezen.'

'Als ik in de wijk aan het werk ben, heb ik meer met overlast van jongeren te maken. In mijn wijk zijn veel Antilliaanen met kinderen komen wonen. We krijgen steeds meer signalen uit de buurt dat de Antilliaanse jongeren opvallen door hun overlastgevend gedrag. Deze jongeren willen elkaar ontmoeten, maar er is geen buurthuis. Mijn taak is de overlast in kaart te brengen en een plan van aanpak te bedenken.'

'Rond het Johan de Witt College, een vmbo-school in mijn wijk, zijn we ook actief. Doordat er veel meisjes op die school zitten – 90 procent van de instroom in de bovenbouw bestaat uit meisjes – heeft die een enorme aantrekkingskracht op jongens. Jongens die hun vriendinnetje van school komen ophalen, staan te hangen in de portieken, gooien afval op straat. De leraren en conciërges surveilleren zelf in en om de school om de overlast te beperken, maar ze kunnen het niet alleen af. Vooral niet als er onguire figuren opduiken bij de school, de zogenaamde *loverboys*. Dat manifesteert zich rond de zomer, als de meisjes bezig zijn hun studie af te ronden. Dan hebben ze veel vrije tijd. Wij maken een praatje met die jongens om ze uit de anonimiteit te halen, om hen te laten merken dat we ze gezien hebben. En we maken gebruik van onze bevoegdheden: een auto van zo'n jongen die fout geparkeerd staat, gaat op de bon.'

Welke handvatten heeft een wijkagent voor zijn werk met jeugd op straat?

'Ons uitgangspunt is dat de burger deel moet uitmaken van de oplossing van het probleem. Dus bij signalen uit de wijk over overlast van jongeren vragen we ook altijd: "Mevrouw, meneer, wat heeft u er zelf aan gedaan?" en "Wat wilt u van mij als agent?". En tegenover de jongeren nemen we een open houding aan. Kennen en gekend worden, is het motto. Dus niet langs rijden als je in de auto zit maar uitstappen en een praatje maken.'

'Je moet ook duidelijk tegen jongeren zijn: waarvoor begin je een gesprekje met ze. Ben je er voor een praatje, een melding of om repressief op te treden? Ook je grenzen moet je duidelijk maken. Ik ben geen "je" of "hé". Ik ben "meneer" voor hen. Wanneer een jongere demonstratief een joint gaat zitten draaien terwijl ik in gesprek ben, tolereer ik dat niet. Jongeren zeggen dan: "Het mag toch?!". "Het is geen mogen, het wordt gedoogd", zeg ik dan. Je moet eerst zaaien en dan oogsten. Als ik respect toon en open vragen stel, verwacht ik ook een normaal antwoord terug.'

Wat moet je niet doen als je op straat contact probeert te leggen met jongeren?

'Neem die CDA-fractieleider Maxime Verhagen, toen hij op tv was bij Bridget en Katja. Het was zo overduidelijk dat hij voor het eerst van zijn leven woorden als "vet" en "cool" in de mond nam. Dat komt erg ongeloofwaardig over. De beste manier is lekker jezelf blijven. Behandel jongeren zoals je zelf behandeld wilt worden.'

'Een eerste kennismaking met jongeren is toch vaak een incident, dus dan moet je je niet laten provoceren. Stel, ik ga met een collega naar een incident met voetbalsupport-

'Wanneer een jongere demonstratief een joint gaat zitten draaien, tolereer ik dat niet'

Eno Ceder (1960)

1979 lts, Utrecht
1984 mts, Rotterdam
1984 penitentiair inrichtingswerker, 'Bijlmerbajes'
1992 supermarktmanager Aldi, Utrecht
1993 assistent-filiaalleider AH, Utrecht
1994 geen betaald werk
1995 stadswacht, Nieuwegein
1997 agent van politie, Den Haag
1998 hoofdagent van politie, Den Haag

ters van ADO Den Haag. Die jongens en meisjes hebben het toch al niet op blauwe uniformen en al helemaal niet op zwart in blauw. Dus die dagen je uit: "Nou, wij weten wel wat we met een zwarte moeten doen". Dan ben je onprofessioneel als je zegt "Oh ja, nou kom maar op, dat zullen we dan nog wel eens zien!". Je moet juist rustig blijven en normaal tegen hen praten.'

Heeft de politie genoeg middelen tot haar beschikking om iets voor de jeugd te doen?

'In de politiewet staat dat wij de orde moeten handhaven en hulp moeten bieden aan hen die hulp nodig hebben. Een politieagent hoeft niet zoals een jongerenwerker actief op zoek naar jongeren. Als een groepje jongeren overlast geeft door in een park te hangen, vertellen wij hun dat het park voor iedereen is, dat ze die plek niet mogen claimen. Aan de jongerenwerkers vertellen we dat er klanten voor hen in het park zitten. Het is hun taak ze het buurthuis binnen te loodsen. Op die manier betrekken we het jongerenwerk bij onze aanpak. Wij zijn één schakel in de keten van voorzieningen voor jongeren; we trekken niet de hele kar. We nemen veel deel aan overleggen en dan moet je er steeds weer op wijzen: wát doet de cliënt zelf, wát doet het jongerenwerk, en wát doen wij.'

Burgers en politici willen graag meer 'blauw' op straat. Is dat ook goed voor jongeren?

'Ja, dat vind ik wel, want dan kunnen we meer contact maken met jongeren. Je moet tijd hebben en mensen voor het wijkgerichte politiewerk, zodat je kunt investeren in contacten in de buurt.'

'De politie heeft natuurlijk op de eerste plaats een hand-

havende rol, maar we proberen ook iets te betekenen voor jeugd. Alle jongens willen op koopavond showen en meisjes kijken. In Den Haag ging dat gepaard met veel macho-gedrag en overlast. Dat hebben we kunnen indammen met veel politie-inzet. Daarnaast hebben we erop aangedrongen dat er activiteiten komen voor jongeren. Wij kunnen wel tot in lengte van dagen surveilleren, maar je lost het probleem ook op – met minder inzet van politie en dus minder kosten – als je jongeren iets biedt tijdens die koopavonden.'

Welke visie heb jij op jeugd door je werk als agent?

'Het valt me op dat jongeren zo veel wensen hebben. Vroeger hoefden volwassenen voor ons geen activiteiten te verzinnen. Ik was gek op voetbal, ik was constant met mijn vriendjes op het voetbalveld te vinden. Nu houden ze ook nog wel van voetbal, maar ze willen er zo veel naast: mooie kleren, een scooter, het hele totaalpakket. Dat is hun goed recht maar ik vraag me af of het wel goed is om alles al te hebben op deze leeftijd. Je hebt geen wensenlijstje meer voor later.'

'Maar ik vind ook dat volwassenen de jeugd meer krediet moeten geven. Ik vind het nogal wat voor een jongere om te leven tussen en om te gaan met jongeren van zo veel verschillende nationaliteiten. Toen ik op school zat, was ik de enige Surinamer tussen 24 Nederlandse kinderen. Ik hoefde maar met één Hollandse jongen om te leren gaan. Want Kees, Jan en Marietje hadden allemaal dezelfde achtergrond. Nu moeten jongeren omgaan met Pakistani, Marokkanen, Antillianen, Somaliërs. Dat is een hele opgave. Als je je daarin kunt redden, ben je hard op weg een goede burger te worden.'

MARIEKE KRONEMAN